

Homer, medieval sau modern? Bătălia pentru canonul literar

Coextensiv cu instalarea canonului literar modern, deci cu instituționalizarea literaturii în accepțiunea noastră a termenului, celebra *querelle d'Homère* sau *battle of the books* traversează Modernitatea Clasică, aka 'modernitatea cea lungă' ca repunere în scenă a dichotomiei tradiție-invenție. Or, dacă premisele conceptului de *polemos* erau, într-adevăr, de sorginte tradițională, inflexiunile confruntării capătă dimensiuni moderne acum. De ambele părți ale Canalului Mânecii miza era cum să se restabilească balanța între două viziuni arhetipale: una legată de trecut și respectând necondiționat valorile, regulile și normele moștenite, cealaltă orientată către viitor, cu accent special pe istorie și ocurența istorică, pe viziunea dinamică a literaturii/culturii și pe convingerea că progresul nu poate fi validat decât funcție de schimbare, care este inevitabilă. Între Homerul *istoric* și cel *geometric*, primul recuperat în primitivismul său nerafinat, cel de al doilea modelat pe linii clasice infailibil drepte și, ca atare, corecte(sic), războiul conceptual a fost, în cele din urmă, câștigat de gustul *romantic* pentru noutate. Lucrul a atras după sine fenomene ca: perioada și periodizarea, gustul pentru lucrurile îndepărtate, fie în timp sau în spațiu, sau ambele, simțul modern al sciziunii și al diferenței, al identității culturale pe coordonate instituțional(izat)e etnogenetice – geografia culturală – etc. În cele din urmă, s-ar putea spune că faimosul conflict a avut ca rezultat *identitatea ca diferență*.